

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5229/2020
26.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Гајицки, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2461/20 од 10.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2461/20 од 10.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2461/20 од 10.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5146/2014 од 25.01.2019. године, исправљеном решењем истог суда П 5164/2014 од 13.01.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете, исплати износ од 586.739,00 динара, са законском затезном каматом од 29.11.2018. године, као дана вештачења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од још 104.957,00 динара, са законском затезном каматом од 29.11.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 35.167,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2461/20 од 10.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена у делу става првог којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 253.791,70 динара и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је на име накнаде штете тужиоцу досуђен износ од још 332.947,30 динара. Ставом трећим изреке одбачена је, као недозвољена жалба туженог изјављена против става другог изреке првостепене пресуде Ставом четвртим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке

првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу по овом основу исплати износ од 65.167,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, оцењен је основаним тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу накнади штету, насталу на објекту тужиоца услед пуцања уличне водоводне цеви, због чега је објекат било сигурније срушити и сазидати нови, што је тужилац и учинио, будући да санације, делимичне поправке и замене елемената не би могле са сигурношћу дати жељене резултате. Из допунског налаза и мишљења Комисије вештака грађевинске струке утврђено је да висина штете, умањена за износ који је по овом основу тужени тужиоцу исплатио пре подношења тужбе, износи 586.739,00 динара, а побијаном пресудом донетом у другом степену тужени је обавезан да тужиоцу накнади штету у износу од 253.791,70 динара, у смислу члана 3. став 1. ЗПП, док је у преосталом делу, а због прекорачења тужбеног захтева, применом члана 393. став 1. ЗПП првостепена пресуда укинута.

Врховни касациони суд је размотрио правне разлоге на којима је заснована пресуда другостепеног суда и наводе изнете у ревизији тужиоца, па је установио да у овој парници нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. Зато је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Овде то није учињено, већ се у ревизији тужиоца указује на питања процесног права у поступку оцене постављеног тужбеног захтева и наплате судске таксе, што нису разлози за примену института изузетне дозвољености ревизије.

С обзиром на изнето, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, следом чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.06.2007.године. Првостепена пресуда донета је 25.01.2019. године. Другостепена пресуда донета је 10.07.2020. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић